

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 2 písm. b) smernice Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nielen vysielacia organizácia, ale aj poskytovateľ satelitného balíčka, ktorý sa zúčastňuje na nedeliteľnom a jednotnom úkone vysielania, vykonáva použitie autorského diela – pre ktoré sa v každom prípade vyžaduje súhlas – iba v tom štáte, v ktorom sa pod kontrolou a zodpovednosťou vysielacej organizácie zavádzajú do neprerušeneho prenosového reťazca vedúceho na satelit a zo satelitu na zem signály prenášajúce program, s dôsledkom, že tým, že sa na úkone vysielania zúčastňuje poskytovateľ satelitného balíčka, nemôže dôjsť k porušeniu autorských práv v štáte príjmu?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Má sa pojem „vysielanie pre verejnosť“ v článku 1 ods. 2 písm. a) a c) smernice Rady 93/83/EHS, ako aj v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ satelitného balíčka zúčastňujúci sa na satelitnom vysielaní pre verejnosť ako ďalší aktér, ktorý podľa svojej predstavy zviaže do jedného balíčka viaceré kódované signály voľne dostupných a platených televíznych programov vo vysokom rozlíšení a takto vytvorený samostatný audiovizuálny produkt ponúka za úhradu svojim zákazníkom, potrebuje osobitné povolenie majiteľa dotknutých práv aj vo vzťahu k chránenému obsahu voľne dostupných televíznych programov obsiahnutému v programovom balíčku, hoci svojim zákazníkom v tomto smere zabezpečuje iba prístup k takým dielam, ktoré sú vo vysielacej oblasti už aj tak – aj keď v horšej kvalite štandardného rozlíšenia – voľne dostupné pre každého?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 248, 1993, s. 15; Mím. vyd. 17/001, s. 134.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mím. vyd. 17/001, s. 230.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 12. mája 2021 – UI/Österreichische Post AG

(Vec C-300/21)

(2021/C 320/24)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: UI

Žalovaná: Österreichische Post AG

Prejudiciálne otázky

1. Vyžaduje priznanie náhrady škody podľa článku 82 nariadenia (EÚ) 2016/679⁽¹⁾ popri porušení ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov aj to, že žalobca utrpel škodu alebo pre priznanie náhrady škody postačuje už samotné porušenie ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov?

2. Existujú pre vymernenie náhrady škody popri zásadách efektivity a ekvivalencie ďalšie pravidlá práva Únie?

3. Je stanovisko, podľa ktorého je podmienkou pre priznanie nemajetkovej ujmy to, že dôsledok alebo následok porušenia práva má aspoň takú dôležitosť, ktorá presahuje neprijemnosti vyvolané porušením práva, v súlade s právom Únie?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1).

**Odvolaie podané 17. mája 2021: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS proti uzneseniu
Všeobecného súdu (druhá komora) z 5. marca 2021 vo veci T-885/19, Aquind a iní/Komisia**

(Vec C-310/21 P)

(2021/C 320/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľky: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (v zastúpení: S. Goldberg, E. White, C. Davis, solicitors)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Nemecká spolková republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika

Návrhy odvolaieľiek

Odvolaieľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnuté uznesenie,
- rozhodol, že žaloba v prvom stupni je dôvodná a zrušil delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/389 (¹) v rozsahu, v akom sa vzťahuje na odvolaieľky, a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov odvolacieho konania, ako aj konania na Všeobecnom súde.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaieľky tvrdia, že delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/389 sa malo považovať za konečný akt v deň jeho prijatia, a nie v deň nadobudnutia jeho účinnosti, ktorá bola podmienená absenciou námietok Parlamentu alebo Rady. Toto nariadenie ako také bolo možné napadnúť ešte pred dátumom jeho uverejnenia. Odvolaieľky sa preto domnievajú, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa aktov, ktoré nie je možné napadnúť.

(¹) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/389 z 31. októbra 2019, ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 347/2013, pokiaľ ide o zoznam projektov spoločného záujmu pre Úniu (Ú. v. EÚ L 74, 2020, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 18. mája
2021 – CM/TimePartner Personalmanagement GmbH**

(Vec C-311/21)

(2021/C 320/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesarbeitsgericht